

De Col·laboració

Moral i economia professional

VII.—L'INTERVENCIO

Es intervenció tota activitat operatòria, cruenta o incruenta, manual o instrumental que per indicació del metge amb el *consensus* de l'operador és exercida en la pràctica professional a l'objecte de guarir o modificar un procés patològic.

L'intervenció ha sigut l'activitat professional que ha enaltit més la nostra carrera des de l'època *postpasteuriana* en què les noves concepcions patològiques i operatòries s'apoiaren en la sòlida base de l'asèpsia i de la antisèpsia. Les tècniques modernes d'anestèsia i d'hemostàsia han obert nous horitzons al cirurgià que amb atreviment ha extès el seu camp d'acció per viarany insospitats en temps de l'antigua Cirurgia.

Com en totes les ciències biològiques mancades encara d'aquella exactitud que regiren les lleis de la física i de la mecànica, no hi ha en llur aplicació l'unanimitat de criteri que faci sempre indiscutible una opinió i absolutament justificada una activitat. La realitat patològica té un objectivitat de molts caires que poden fer variar el criteri del professional afirmant la necessitat d'una intervenció i negant-la en un mateix malalt i en una mateixa malaltia.

Es de temps immemorial que en el camp de la Cirurgia hi han hagut abstencionistes i intervencionistes que són en nostra ciència la traducció fiel de l'esperit conservador i de l'esperit radical aplicats a les actuacions professionals.

Els abstencionistes exaltant la virtut terapèutica de la *natura medicatrix* i un xic pessimistes en les conseqüències de les activitats operatòries pequen per defecte, deixant que s'escapin oportunitats d'intervencions indicadíssimes i de resultats felïços. Els intervencionistes en canvi, impacients per modificar l'evolució de la malaltia, frissosos per la tardança d'un guariment i desconfiats dels recursos de la naturalesa, exageren llurs activitats quirúrgiques prodigant-les a tort i a dret sense que la indicació estigui prou justificada. El *furor operator* és un perill evident en què solen caure els que s'especialitzen en la tècnica quirúrgica.

Tots els evolucionistes s'aparten de la lògica terapèutica. L'equanimitat de criteri, el sospesar les circumstàncies de cada malalt i de cada mo-

ment ajustant-les a la realitat practicable que dongui més garanties d'èxit és l'únic guia segur per a que la intervenció sigui un benefici pel malalt i una glòria per la nostra ciència i els seus representants.

De l'inhibició operatòria i del deliri operator sorgeixen els grans fracassos terapèutics i les gras responsabilitats professionals.

La diferència de conducta és inspirada pels tractadistes i pels mestres en llurs clíniques.

Tots coneixem l'influència que exerceix sobre la nostra activitat professional l'autor predilecte, i a n'aqueix respecte cal desconfiar dels llibres que inspirats en un criteri exclusivista forgen a vegades una generació de metges que cauen en els excessos o en els defectes d'activitat operatòria.

La ciència no deuria ésser ni conservadora ni radical per sistema únic; deuria decantar-se cap a la solució justa més adaptada a les necessitats del procés patològic i ésser cirurgia guaridora sense adjectius de cap mena.

Deixant de banda aquestes disquisicions generals que reflexa l'estat de l'esperit científic de la operatòria, relacionat amb el temperament del professional que ha de traduir-la a la pràctica i que serà abstencionista o intervencionista segons, sigui positiu o negatiu l'estat de la seva consciència, parlarem de l'aspecte econòmic i moral de l'intervenció en Medicina.

Hi han intervencions d'urgència i de complaença. Hi han en mig d'aquestes dues classes les intervencions ordinàries, que, plenament indicades es troben arreu en la pràctica mèdica.

En termes generals hom reconeix que l'activitat operatòria comporta més responsabilitat que la resta de les activitats professionals.

Es segurament aqueixa la causa de què la seva remuneració sigui més elevada. Es aquí, on el prestigi del metge es posa més en perill; de l'èxit o del fracàs de l'intervenció en surt enaltida o menyspreuada la seva figura científica. Es en aquesta activitat, on els pronòstics deuen ésser més reservats i cautelosos.

A les exigències i garanties que'l públic demana no pot donar-s'hi plena satisfacció. Una reserva